

Ímé eljövök hamar

Christian Chen

Jelenések 11,7; 12; 20.

Elhangzott: Nagyváradon, 2010. február 27-én délelőtt

<https://www.ekkleziaoradea.ro/ro/conferinte>

Imádkozzunk! *Urunk hálát adunk neked, hogy a Te kegyelmedből lábaidnál összegyűlhettünk. Olyanok szeretnénk lenni, mint Mária, vágyunk az, hogy hallgassuk a Te szavadat. Kérünk, hogy a Te Igéd olyan mélyen érintsen meg bennünket, hogy készek legyünk felállni és odaszánni magunkat áldozatul neked. Urunk, Te vagy a dicsőség Ura, Te megérdemled a mi imádatunkat, és mi most imádunk Téged. A Te jelenlétedbe jövünk, add Szent Szellemedet, hogy megérthessük Igédet, köszönjük ezt az áldott együttléteket. Az Úr Jézus nevében kérünk. Ámen.*

A Jelenések könyvének 22. fejezetében az Úr Jézus három alkalommal mondta: *Ímé, eljövök hamar*. Ez a Jánosnak adott látomásoknak a végén van. Az 1. fejezettől a 22. rész 6. verséig ez Jézus Krisztus teljes kijelentése János apostolnak. Az Úr háromszor mondta azt, hogy hamar el fog jönni. A 22. rész 7. versében: *ímé eljövök hamar*, a 12. versben: *ímé hamar eljövök*, és a 20. versben: *Bizony hamar eljövök*. Isten szava mindig bizonyos. Ha Isten valamit egyszer mond, akkor tudhatjuk, hogy az bizonyosan igen. De a mi Urunk nemcsak egyszer mondta, nemcsak kétszer, hanem háromszor. És testvérek, ilyen esetben ez valami olyat jelent, ami bizonyosan meg fog történni. Miután megértjük ennek a könyvnek a teljes kijelentését, felvetődik a kérdés: mikor fog visszajönni az Úr Jézus.

Emlékeztek, az Olajfák hegyén két fehér ruhás tanú állt meg, és próbálták megmagyarázni az Úr mennybemenetelét. Az Úr két szakaszban ment fel a mennybe: az olajfák hegyéről a felhőkig, és a felhőktől a trónra. Az első rész mindenki számára látható módon történt, a tanítványok a saját szemükkel láthatták, az Úr hogyan emelkedik fel és végül, hogyan tűnik el a felhőkben, de el van fedezve a szemek elől az a rész, ahogyan felment a felhőktől a trónra. Azonban Dániel látta mindezt, ő az idő távcsövét használta mint próféta. A Dániel könyvének 7. részében látott valakit, aki a felhőkből a trónra ment fel, és Óhoz tartozik a dicsőség és a királyság. Tehát, a felhőtől a trónra vezető út sok szem elől el volt rejtve. Ez a két fehér ruhás tanú azt mondta, az Úr ugyanúgy fog visszajönni, mint ahogyan felment a mennybe. Más szavakkal kifejezve a tróntól a felhőkig rejtett módon, a felhőktől az olajfák hegyére pedig látható módon fog visszajönni.

Tehát az első szakaszban az Úr tolvajként jön el. A tolvaj sohasem hív fel bennünket telefonon érkezése előtt, így nem tudjuk, mikor jön. És amikor eljön, akkor mindig az értékeinket akarja megszerezni, elvinni. Sohasem a szemetünket akarja elvinni, mert ha így lenne, akkor jöhetne mindennap kivinni a szemeteskukát. Tudom, az Úr úgy jön el, mint tolvaj és magához veszi az övét. A Bibliában ez az elragadtatás. Hála az Úrnak, amikor a trónról a felhőkig jön, akkor az Úr az övéiért jön el. És amikor a felhőktől az Olajfák hegyéig jön el, akkor az Úr az Ő szentjeivel és angyalaival jön el. Az első szakaszban a szentjeiért jön, a második szakaszban pedig a szentjeivel jön, és az Úr lába megérinti az Olajfák hegyét. Az Úr úgy fog ekkor eljönni, mint a villámlás, mert a villámlást mindenki látja.

Az első szakaszban az Úr úgy mutatja be magát, mint hajnalcsillag. A hajnalcsillag a legfényesebb csillag a napfelkelte előtt. Csak ha valaki igazán figyel és imádkozik lesz képes meglátni a hajnalcsillagot. Ez volt az, amit az Úr mondott, hogy figyeljete és imádkozzatek. A felhőkről az Olajfák hegyére való visszajövele az Úrnak nyilvánosan látható lesz. Az Úr úgy jelenti ki ezt, mint az igazság napja. Úgy gondolom, hogy abban az időben minden televízió ugyanazt fogja közvetíteni, és akkor az egész világ megtudja, hogy a Királyoknak Királya eljött. Ez a tanúságtétele ennek a két tanúnak, hogy ahogyan az Úr felment a mennybe, ugyanúgy jön vissza.

A Jelenések könyve két részre osztható: az első 11 részre, és a második 11 részre. Az első 11 részben tulajdonképpen arról van szó, ahogyan az Úr a felhőkbe, majd a felhőkről a trónra ment. Mert emlékezzünk, hogy amikor az Urat megfeszítették a kereszten, hogyan értelmeztük akkor először ezt a világmindenséget? Úgy, hogy ez a föld a pitvar. Majdnem 2000 évvel ezelőtt, amikor

Jézus meghalt értünk a kereszten, megértettük a bolygónk szerepét. Ez volt az első alkalom, hogy bolygónk szellemi jelentést, értelmet kapott. Az Ószövetségben a templomnak volt egy külső pitvara, és ott volt az oltár. Ez el volt fedve, de eljött a valóság: Jézus meghalt a kereszten. Ez az igazi oltár. Hol van az oltár? A pitvarban van. Tehát ez az első alkalom, amikor megértjük, mi az igazi értelme a bolygónknak. És utána Urunk felment a mennybe, és mivel így történt, olyan mintha a pitvarból a szentek szentjébe léptünk volna. Mert megismertük a valóságot, a szentek szentjét a mennyekben, ahol az Isten trónja van. Amikor tanulmányozzuk a Jelenések könyvét, az első 3 részben azt láthatjuk, ahogyan az Úr bemegy a szentélybe. A 4. és 5. részben pedig a szentek szentjébe megy be. Amikor az Úr felment a mennybe, hogyha meg akarjuk érteni az ószövetségi képet, az utat láthatjuk a pitvarból a szentélybe, és onnan a szentek szentjébe.

Az első 11 fejezetben találjuk annak a részleteit, amint az Úr az Olajfák hegyéről a felhőkbe, majd a felhőkből a trónra ment fel úgy, ahogyan azt János megláthatta. És a 12. fejezettől a 22. fejezetig azt láthatjuk, hogyan jön el az Úr a trónról a felhőkhöz. A 14. fejezetben az Urat már a felhőkben láthatjuk, és végül a 19. fejezetben pedig az Úr lába már az Olajfák hegyét érinti. Látjátok testvérek? Erről szól a Jelenések teljes könyve. Ezért mondja azt az első versben, hogy ez Jézus Krisztus kijelentése. Miért így fogalmazott János apostol? János evangéliumában már ott van Jézus Krisztus kijelentése. De János evangéliumában a felhőnek csak az innenső oldala látható Jézus Krisztus kijelentéséből.

Amikor János a Jelenések könyvét írta, majdnem 100 éves volt. Az Úr mennybemenetele után, mivel János annyira szerette az Urat - emlékezett, hogy felhő takarta el Őt -, arra várt, hogy egy napon majd ez a felhő vissza fogja hozni az ő Urát. Nem csoda, hogy a Jelenések könyvében a 3. fejezetben ott van a felhő, a 12. fejezetben is, és a 14. fejezetben is ott van a felhő. János szerint ez a felhő vitte el az ő Urát. Ezért írta Lukács az Apostolok Cselekedeteiben, hogy ma a felhő takarja el a mi Urunkat, de egy napon a menny ki fogja bocsájtani Őt, és visszatér. Ezért van, hogy amikor az Jelenések könyve első részét olvassuk, a kijelentés fő része azzal kezdődik, hogy: íme, eljön a felhőkkel. Így most már megérthetjük, hogy miután János látta az Urat felmenni a felhőkbe, akkor megláthatott mindent a felhőnek az innenső oldalán, de semmit sem tudott arról, hogy mi van a felhőnek a túlsó oldalán.

Ha a tanulmányozzuk Dániel könyvét, látjuk Dániel bizonyosságát, hogy az Úr felment a trónra. De János többet akart, részleteket akart erről tudni. Több mint 50-60 év után ez még mindig titok volt számára, mintha a menny mindent bezárt volna. Tehát János bár tudni akarja, hogy mi történt a felhőkön túl, nem láthatta. De olyan nagyon szerette az Urat, mindennap Krisztusban maradt, ahogy a szőlővessző mindig a szőlőtőn marad. Jánosnak csodálatos egységben lehetett az ő Urával. De valami mégis hiányzott. Valahogyan ürességet érzett a szellemében. Volt már kijelentése az Úrról, ismerte Mesterét. Amikor evangéliumát írta, még arra is emlékezett, hogy amikor először találkozott az Úrral, délután 4 óra volt. Még arra is emlékezett, hogy ez a Bethániába vezető úton, a Jordánon túl történt. Máté már elfelejtette, de János emlékezett.

Emlékezett, hogyan találkozott először az Urával. És azután követte a Barányt. Miért? Mert Bemerítő Jánostól azt hallotta, hogy: íme, az Isten Baránya, és onnan kezdve követte a Barányt. Nos, kik a győztesek? Azt olvashatjuk a Jelenések könyvében, hogy a győztesek azok, akik követték a Barányt valahová ment. Ahova a Barány ment, ők követték. János és András voltak az elsők, akik követték az Urat. Innentől kezdve, ha bármilyen részletet jegyeztek le, akkor mindig a Barány volt a középpontjában. Ezért van az, hogy János evangéliumában négy páskáról olvashatunk. A negyedik páskaünnep után János tudta, hogy az Urat már 3 és fél éve követi. Így tudta rögzíteni az ő útját, melyen a Barányt követte. Innen tudhatjuk azt is, hogy az Úr 33 és fél évig járt a földön. Ha csak Máté, Márk vagy Lukács evangéliumát olvassuk, azokban csak egy páskát van említve. Csak a Barány követője képes teljes kijelentést kapni és tovább adni. És tovább is követte János az Urat, a többiek lemorzsolódtak, csak ő lehetett az egyetlen, aki követte az Urat egészen a kereszt árnyékáig. Az Úr kegyelme által követhette az Urat a kereszttig, és a kereszt lábánál saját szemével látta Isten igaz Barányát. Ahogyan Keresztelő Jánostól 3 és fél évvel azelőtt hallott róla, most saját szemével látta, hogyan halt meg az Úr értünk a kereszten.

De nem tudta, hogyan írja le. Sohasem felejtette el azt a látványt, és egész életében kereste a szavakat, melyekkel leírhatja, mi is történt valójában. Amikor idős korához érkezett, akkor egy napon jött a kijelentés. Hogyan lehet leírni a keresztre feszítés jelenetét, látványát? Itt van János apostolnak a nagy felfedezése, az Atyának hatalmas kijelentése, hogy *az Isten szeretet*. Hogyan magyarázzuk meg, mi történt az kereszten? A legjobb magyarázat az Úr Jézus keresztjéről az, hogy *Isten a szeretet*. Ezért rejti el magát János ebben a könyvben. Nem magát akarja kijelenteni, csak úgy említi magát, mint egy tanítvány, akit az Úr szeret. Testvérek, később János leírta azt, amit látott az élet Szaváról. Elmond valamit, amit megtapasztalt. Látta, hallotta és érintette az ő Urát, ez Jézus Krisztus kijelentése. De ez a felhőnek csak az innenső oldala. János a végsőig akarta követni az Urat. Több mint 60 év után valami a felhőkön túli dolgokból valósággá vált János számára. De hála az Úrnak, mialatt János száműzetésben volt Pathmosz szigetén, és megtapasztalta a Krisztusért való szenvedést, és annyira szerette az Urat, olyan volt mintha a menny azt mondta volna, hogy már nem rejthetjük el János elől az Urat. Előtte egy fátyol takarta el előle az Urat, de amikor János Pathmoszon volt, akkor a menny valósággal megnyílt számára, és a fátyol elvételével és végül János megláthatta azt, amit 60 éven át nem láthatott.

A két tanútól csak hallotta azt, hogy ahogyan az Úr felemeltetett: ugyanúgy fog visszajönni is, de saját szemeivel is akarta látni ezt. Mivel annyira szerette az Urat, tetszett az Úrnak, hogy mindezt kijelentse Jánosnak. Ezért lehet most a kezünkben a teljes Jelenések könyve. Tehát, amikor a 22. fejezet 6 verséhez érünk, láthatjuk, hogy az Úr fog uralkodni örökkön-örökké. És mi királyok leszünk Krisztus számára, örökkön-örökké. Ez egy csodálatos befejezés. Ezzel fejeződik be a kijelentés.

Tudom, hogy napjainkban nagyon sokan tanulmányozzák a Jelenések könyvét, egyesek szinte már szakértői ennek a könyvnek, minden részletét ismerik. Nagyon jó ez testvérek, szükségünk van a kijelentésre, de van itt egy veszély. Ha nem lenne veszély, akkor nem is lenne szükség a 22. fejezet további verseire. Az Úr nagyon jól ismeri a mi természetünket, hogy még a Jelenések könyve is képes elválasztani egymástól Isten gyermekeit, elhiszitek testvérek? Mi egyek vagyunk az életből kifolyólag. Mindannyiunknak van valamennyi világosságunk az Igéből, és a bennünk jelenlévő világosság mértéke határozza meg a helyes értelmezés mértékét. Senki és semmi nem tud szétválasztani bennünket az élet miatt. De van itt egy veszély, testvérek. Mert ebben a könyvben itt is, ott is szimbólumokat találunk. Van a hét lámpatartó, a hét csillag, hét mennydörgés – ezek szimbólumok, és nekünk szükségünk van a szimbólumok magyarázatára. A Szent Szellem maga magyarázza meg nekünk ezeket. Csak Isten Igéje tudja megmagyarázni Isten Igéjét. Tehát, a Szent Szellem magyarázata szerint a hét lámpatartó hét gyülekezetet jelent, a hét csillag hét angyalt - küldöttet. Látjuk tehát, hogy ez a könyv tele van szimbólumokkal és magyarázatokkal, ez a prófécia.

Felteszünk egy kérdést. Senki sem vonja kétségbe Krisztusnak szűztől való születését, mert Ézsaiásnak a Szent Szellem olyan egyértelműen kijelentette, hogy az Úr szűztől fog születni, ez volt az első eljövetele. Minden prófécia ilyen egyértelműen lett kijelentve. És ha a Szent Szellem a Jelenések könyvét ugyanilyen tisztán megmagyarázza, akkor nem lesznek félreértések. A Szent Szellem szándékosan használt egy nagyon sajátos módot, hogy ezt a könyvet megírja. Nagyon sok szimbólumot használ. Miért van ez így? Mert amikor az Úr második visszajöveteléről beszélünk, az Úr azt mondja: figyeljete és imádkozzatek, mert az Úr váratlanul fog eljönni.

Néhányan próbálják kiszámolni ennek a visszajövetelnek a napját, mások az óráját. De miért vétettek ebben már olyan sok hibát a történelem folyamán? Azért mert nem értették meg az Úr második visszajövetelének a természetét. Az első szakaszban az Úr mint hajnalcsillag azoknak jelenik meg, akik a győztesek, akik elutasítják az álmodat, vigyáznak és imádkoznak - ezért mondja az Úr, hogy vigyázzatek és imádkozzatek. Figyeljete meg, hogy amikor az igazság napja elkövetkezik, akkor mindenki látni fogja. Akkor már nem lesz szükség vigyázni és imádkozni, hogy meglásd.

Értitek testvérek? Ezért volt az, hogy a két angyal azt mondta, hogy amiképpen az Úr felment a mennybe, azonképpen fog visszajönni is. Egy része szemmel látható, egy része rejtett módon történik. És a második visszajövetelének ezen tulajdonsága miatt jelentette ki mindezt a Szent Szellem ily módon. Ha alázatosak vagyunk, ha a Szent Szellem vezet bennünket, akkor megérthetjük az elkövetkezendő események sorrendjét, természetét. A megatrendekre gondolok most.

Tudjuk, hogy az Úr bizonytalannal nagyon hamar visszajön. Némelyek azt mondják, hogy ebben az évben, némelyek azt mondják, hogy abban az évben, és eközben egyszerűen figyelmen kívül hagyják az Úr szavát: azt a napot és azt az órát nem tudhatjátok. Viszont azt maga az Úr mondta, hogy az Embernek Fia már az ajtók előtt van, illetve azt, hogy az Istennek királysága közel van. Tehát testvérek, ha most újra tanulmányozzátok az Igét, már megérthetitek, hogy a Szent Szellem milyen csodálatos könyvet adott nekünk.

A teljes kijelentés után, a 22. fejezet végén - az Úr már háromszor is elmondta: „*íme, eljövök hamar.*” -, az utolsó versben ismét azt mondja: „*Bizony hamar eljövök.*” És ezután következik annak a tanítványnak a válasza, aki az Úr Jézus kebelén nyugodott: „*Ámen. Bizony jövel Uram Jézus!*” Miután végére érünk a Jelenéseknek, és ennek a csodálatos könyvnek, és már minden kijelentését megértettük, talán professzorrá is válhatunk, teológussá, vagy tanárrá, de vajon azok közzé tartozunk-e majd, akik úgy válaszolnak az Úrnak: „*Ámen. Bizony jövel Uram Jézus!*”? Hála legyen az Úrnak, hogy az elmúlt 2000 év leforgása alatt, Krisztusnak sok elrejtett gyermeke mondta már ugyanezt az ő Urának. Lehetőség nyílt számokra, hogy nagyon jól megismerd a Jelenések könyvét, de mélyen a szívedben mondtad-e már az Urának: „*Ámen. Bizony jövel Uram Jézus!*”?

Hogyan lehet a miénk ez az imádság? Az Úr háromszor is megerősítette, nyomatékosította szavát: „*íme, eljövök hamar.*” Most már érthetjük micsoda kiváltságot jelent számunkra megérteni ezt a könyvet, micsoda kiváltság, hogy szemeink megnyílhatnak. Mi célból? Azért, hogy az Úr egy nagyszerű éhséget támasszon a szívünkben: „*Ámen. Bizony jövel Uram Jézus.*”

Amikor az Úr mond valamit, az mindig bizonyosan úgy van, nála nincs változás. Ha az Úr csupán egyszer mondaná el, hogy: „*eljövök hamar*”, akkor sem kellene, hogy szükséges legyen másodsor, vagy harmadszor is elmondania. De nekünk nincs fülünk meghallani. Emlékezzünk tehát testvérek, miután minden kijelentés megadatott ebben a könyvben, az Úrnak háromszor kellett mondania: „*íme eljövök hamar.*”

De tekintsünk most vissza a történelembe. Ha az Úr azt mondja, hogy „*íme eljövök hamar*”, ha azt mondja, hogy „*hamar*”, akkor miért várt az Úr húsz évszázadot? Az I. században az Úr sok drága gyermeke várta az Ő eljövetelét. Egész életükön át várták, míg hajuk őszbe fordult. Sok tél múlt el, sok tavasz jött el, de a menny zárva maradt. I. század... II. század... most pedig a XXI. század telik... Sok drága gyermeke az Úrnak éppúgy, mint János, várják az Úr jövetelét.

Testvérek, várjuk mi az Úr eljövetelét? Sok ember szeret érzelmes énekeket énekelni az Úr második visszajöveteléről. De ahogy beszélsz, ahogy a pénzedet beteszed a bankba, az mutatja meg, hogy vajon igazán várod-e az Úr második visszajövetelét. Watchman Nee mondta, hogy ha akarsz segíteni fiatal testvéreknek az Isten Igéje megértésében, akkor csak annyit kell tenned, hogy meghívod őket egy ebédre, és ahogyan választanak az ételből, ahogy esznek, az megmutatja, vajon fognak-e többet elvenni Isten Igéjéből. Úgy hiszem ez nagyon igaz. Úgyhogy a következő alkalommal, amikor Radu testvér meghív benneteket, nagyon vigyázzatok, figyeljetek oda, hogyan esztek. Ugyanez a helyzet az utazással. Ha igazán jól meg akarsz ismerni egy testvért, ezt nem lehet egy szokványos alkalmon, ahol természetesen hallani lehet a testvérektől csodálatos imádságokat, és azt mondod, hogy ez a testvér vagy ez a testvérnő olyan, mint Szulamit! De ha megvárod, amíg hazaér - de ugyanaz van, amikor együtt utaztok -, akkor tudhatod meg, hogy a testvér igazán az Úr előtt jár-e.

Egy dolog azt mondani, hogy várunk az Ő jövetelére, és teljesen más dolog az Úrra váró életet élni. Milyen gyakran éneklünk énekeket, érzelmileg annyira túlfűtöttek vagyunk, de csak az érzelmeink lettek megérintve, ez minden. De sohasem engedjük, hogy a Szent Szellem mélyen a szellemünkben érintsen meg bennünket. Ha ez megtörténik, megváltozunk. A szánk már nem szól többé könnyelműen, hanem minden a Szent Szellem irányítása alá kerül. Mert minden pillanatban a Krisztus ítélőszékének a világosságában élünk.

Tehát itt a Biblia utolsó imádságát látjuk, testvérek: „*Ámen. Bizony jövel Uram Jézus!*” De miért nem jött vissza az Úr 2000 éven át? Természetesen az egyik nagyon egyszerű válasz ez: az Úr előtt ezer esztendő olyan, mint egy nap, tehát amikor az Úr azt mondja, hogy hamar jövök, akkor természetesen az Ő mértékével kell ezt értelmeznünk és nem a magunkéval.

A második válasz: a menyasszony még nincs készen. Olykor, ha elmegyünk egy menyegzőre a következőt tapasztaljuk. Nos, tegyük fel, hogy 3 órakor kezdődik az a menyegző, de ha még 4 órakor

sem kezdődik el a szertartás, akkor tudjuk, hogy azért a késlekedés, mert a menyasszony még nem készült el. A vőlegény mindig időben elkészül. Csak egyetlen kivétel van ez alól a gyülekezet történetében: volt egy testvér, aki igen szerette az Urat, nagyon odaszánt életet élt, és a menyegzőjének napján azt gondolta, hogy mától kezdve életem végéig egy nagyon felelősségteljes életet fogok élni, hogyan tudom majd ezt az életet egy más valakivel megosztani? Így aztán félre vonult kicsit csendességet tartani, és akkor csodálatos közössége volt az Úrral olyannyira, hogy tökéletesen elfelejtkezett a menyegzőjének időpontjáról. Elkésett. Ez volt az egyetlen kivétel a gyülekezet történetében. A vőlegény mindig kész van, a menyasszony olykor késik. Nem akarom ennek a testvérnek a nevét elárulni, a fiatal testvérek próbálják felkutatni, ha viszont nem sikerül, akkor kérdezzétek meg Zoli testvért.

Visszatérve testvérek, miért van, hogy az Úr 2000 éve még mindig nem jött vissza? Azért, mert az Ő gyülekezete még nem készült el. Még mindig megosztottak vagyunk, még mindig világiasak vagyunk. És testvérek, még mindig messze vagyunk attól, amit az Úr akar tőlünk. Tehát az Úr visszajövetelének idejét a Gyülekezet állapota határozza meg.

Van azonban egy másik lehetőség. Néhány bibliatudós nagyon behatóan tanulmányozta ezt az igeverset. Egyik ezek közül G. H. Lang, és nagyon érdekes, hogy ő nem részesült alapos akadémiai képzésben, az Úr mégis hatalmasan használta őt. Az 1950-es években, még az Egyesült Államokban a Fueller teológián tanító professzorok véleménye szerint is - de más bibliatudósok szerint is - G. H. Lang volt, az az ember, aki igazán mélyen ismerte Isten Igéjét akkoriban. Persze, voltak mások is.

Nos, amikor behatóan tanulmányozták ezt az igeverset - „*Íme, eljövök hamar*” -, azt mondták, hogy a görögben ez a szó pontos jelentése a következő: „amint elkezdem az utazásomat, gyorsan (rövid idő alatt) fogok jönni.” Értitek? Amint elkezdem utazásomat, rövid idő alatt fogok megérkezni. Ez az értelmezés talán több segítséget nyújt nekünk. Induljunk most ki ebből. Ha ez az értelmezés helytálló, akkor valami módon segítséget meríthetünk ebből. Menjünk akkor vissza az Igéhez.

Ha miután az Úr elkezdte az Ő utazását, és hamar meg fog érkezni, akkor legalább annyit tudnunk kellene, hogy mikor indult el. Ez lehetetlen számunkra, de Isten az Ő kegyelme által itt is, ott is utalásokat helyezett el a Bibliában, hogy emlékeztessen bennünket, hogy az Úr nagyon hamar fog eljönni. A dolgok hamar fognak megváltozni.

Az elmúlt 10 évben, 2001. szeptember 11. óta a terrorizmus árnyékában élünk. Vagy ott van az atípusos tüdőgyulladás, a madárinfluenza, a sertésinfluenza, a Katarina hurrikán, a cunami Ázsiában, melynek hatására Szumátra egész szigete 35-36 métert elmozdult, és még a földünk forgása is megváltozott. Testvérek, csupán az elmúlt 10 év alatt, egyik dolog a másik után változott meg. Ott van az úgynevezett pénzügyi cunami. A New York Times szerint az elmúlt 10 év a pokol 10 éve volt az amerikaiak számára. Most azt kérdezed, miért? Miért változik minden olyan gyorsan? A történelem folyamán olyan sok 10 éves időszak telt már el: az I. világháború, a II. világháború – a legrosszabb 10 évünk volt. De soha nem volt még olyan 10 év, mint az elmúlt 10 év. Olyan sok dolog történt, a legkülönbözőbb dolgok. 10 év alatt egyik dolog a másik után változott meg. Látjátok testvérek?

És feltesszük akkor a kérdést: ha az Úr azt mondta, hogy hamar jön, mihelyt elkezdte az utazását, akkor minden bizonnyal gyorsan fog jönni, és a világunk nagyon-nagyon gyorsan változik. Ha tanulmányozzuk a történelmet, és levonjuk a végkövetkeztetést, arra jutunk, hogy napjainkban igazán nagyon közel vagyunk az Úr eljöveteléhez. Egy módon tudhatjuk meg: vannak utalások Istennek Igéjében, s ezek által lehetőség nyílik arra, hogy megtaláljuk, mikor kezdte el az Úr az utazását. Ezért szeretnék említeni nektek egy olyan prófécia, mely figyelmeztet bennünket, hogy az Úr nagyon közel van. Közelebb, mint gondolnánk. Közelebb, mint képzelnénk. Figyeljete tehát és imádkozzatok.

A Bibliában 1800 prófécia van. Ha összegezni próbáljuk őket, akkor körülbelül 730 eseményre vonatkoznak, melyeket az Ige jósol meg. E között a 730 esemény között 590 főbb esemény található. És akkor felmerül a kérdés: hány teljesedett már be ezek közül? Hadd mondjam meg ezt a számot: 570 fő esemény teljesedett már be, és további 20 még beteljesedésre vár. Tehát a beteljesedés aránya százalékban kifejezve közel 97 %-ot tesz ki.

Ez két dolgot mond nekünk: 1. A Biblia Isten szava. Nincs szükségünk más bizonyítékra, mely igazolja, hogy a Biblia valóban Isten szava. 2. Az Úr már majdnem bevégezte munkáját. Isten az örökkévaló célnak az Istene, és bizonyosan be akarja fejezni munkáját. Mi részei vagyunk az Ő munkájának, részei egy óriási programnak. Felteszünk egy kérdést: ezekben a napokban Isten munkájának mely szakaszában vagyunk? Isten terve 590 fő esemény kimunkálása. Ha már 570 eseménnyel végzett, akkor tudhatjuk, hogy napjaink Isten örökkévaló munkájának már az utolsó szakasza. Tehát testvérek, ezek azok a dolgok, melyeket emlékezetünkben kell tartanunk.

Itt vagyunk az Úr bizonyoságaiként. Felteszünk olykor egy kérdést: mialatt a Szent Szellem munkálkodik bennünk, vagy összegyűlünk mint gyülekezet, akkor vajon növekszünk az érettségre jutásban, vagy még mindig gyermekek vagyunk? Úgy gondolom meg kell próbálnunk választ adni erre a kérdésre egyen-egyenként. De hála legyen az Úrnak, mivel ő adta ezeket a csodálatos próféciákat a Bibliában, akkor az egyik ilyen próféciából megtanulhatjuk és megérthetjük, hogy az Úr bizonyosan gyorsan eljön. De most 20 perc szünetet tartunk. A 20 perc legyen 20 perc – mert Braziliában a 20 perc az 30 perc.